

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er en genfremsættelse af to i folketingsåret 1987-88 (1. samling) den 10. februar 1988 fremsatte lovforslag (L 205 og L 206), se Folketingstidende 1987-88 (1. samling) forhandlingerne sp. 6176, 7330 og 7331 samt Tillæg A sp. 4011 og 4015. Lovforslagene nåede ikke at blive færdigbehandlede.

I børnetilskudslovens § 5, stk. 1, er opregnet en række betingelser for at opnå børnetilskud. Tilsvarende betingelser gælder for ret til forskudsvis udbetaling af børnebidrag samt børnefamilieydelse. Blandt disse betingelser er, at barnet ikke er anbragt uden for hjemmet efter bistandsloven, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter bistandsloven eller i øvrigt forsørges af offentlige midler. Forslagsstillerne mener, at de nævnte betingelser generelt er diskutabile, men hensigten med dette lovforslag er kun at fjerne den bestemmelse, der betyder, at familier med langtidssyge børn mister retten til børneydelser. Det fremgår bl.a. af Sikringsstyrelsens vejledning om bestemmelsen, at hvis et sygehusophold for et barn påregnes at blive af længere varighed, efter praksis mere end ca. 2 måneder, anses barnet for forsørgt af det offentlige under hele indlæggelsen, og så bliver alle børneydelser inddraget.

Konsekvensen er, at en enlig forsørger med et barn, der bliver indlagt i længere tid på et sygehus, kan risikere at miste i alt 4.847 kr. for et kvartal i form af manglende børnetilskud, forskudsvis udbetaling af børnebidrag og børnefamilieydelse. Forslagsstillerne er vidende om, at det faktisk er sket. Reglerne er oven i købet sådan, at retten til at modtage tilskud skal være opfyldt ved begyndelsen af det første døgn i kvartalet. Det medfører, at hvis barnet f.eks. bliver udskrevet det tredje døgn i kvartalet, så er ydelserne for perioden alligevel forsvundet.

Filosofien bag bestemmelsen er rimeligvis at undgå »dobbeltforsørgelse« – et begreb, der kan udsæt-

tes for meget juridisk spidsfindighed – jf. debatten, der fandt sted for godt et år siden under behandlingen af et lovforslag om ændring af lov om social bistand (L 75) i folketingsåret 1987-88 (1. samling), se Folketingstidende 1987-88 (1. samling) forhandlingerne sp. 2432, 3849 og 4224, samt tillæg A sp. 1523, tillæg B sp. 257 og tillæg C sp. 145. Men ikke engang denne diskutabile filosofi holder i forbindelse med børns indlæggelse på hospital. Her modtager barnet kun kost, men børneydelserne er beregnet til mange andre udgifter som f.eks. tøj, kontingenter, eventuelt daginstitutionsbetaling m.v., og i øvrigt indgår beløbene naturligvis i familiens almindelige økonomi. Selv om dette ikke var tilfældet, ville forslagsstillerne alligevel være imod bestemmelsen, fordi der, hvordan man end vender og drejer det, er tale om en slags brugerbetaling for sygehusophold. Hertil kommer det urimelige i, at familier med langtidssyge børn oven i dette problem også skal have økonomiske problemer.

Under udvalgsarbejdet i foråret 1988 af L 205 fremgik det, at bestemmelsen bliver brugt i beskedent omfang. Det fremgik yderligere, at børneydelser til børn, der indlægges for psykiatriske lidelser, inddrages i lidt større omfang end ydelser til børn, der indlægges med somatiske lidelser. Dette forhold er et yderligere argument for at afskaffe reglerne.

Af ovennævnte grunde foreslås bestemmelserne fjernet. De økonomiske konsekvenser vil være helt beskedne, dels fordi det er relativt få børn, der er langtidssindlagte, dels på grund af den hidtidige praksis.

Lovforslaget indebærer, at man heller ikke mister retten til børneydelser ved visse andre former for ophold uden for hjemmet som f.eks. på en observations-skole. Det er fuldt bevidst, da forældre også i disse tilfælde stadig afholder udgifter, der har sammenhæng med børnene.